

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 696/05
19.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, kao predsednika veća, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića, Nevenke Važić i mr Sretka Jankovića, kao članova veća i savetnika Biljane Milosavljević, kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv osuđenog AA zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi sa stavom 1. i 2. Zakona o oružju i municiji i dr., rešavajući o žalbi osuđenog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 249/04 od 17. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 19.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba osuđenog AA, a presuda Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 249/04 od 17. februara 2005. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 249/04 od 17. februara 2005. godine, u stavu I PREINAČENE SU u pogledu odluke o kazni pravosnažne presude, i to: presuda Okružnog suda u Kragujevcu K. 41/99 od 22.2.2000. godine kojom je osuđeni AA oglašen krivim zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi sa stavom 1. i 2. Zakona o oružju i municiji i krivičnog dela, teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 194. stav 1. KZ RS i za ista osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 10 (deset) meseci, u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru, presuda Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 9/02 od 20.2.2002. godine kojom je AA osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i 3 (tri) meseca, presuda Okružnog suda u Kragujevcu K. 96/01 od 18.9.2002. godine kojom je AA oglašen krivim za krivično delo nasilničko ponašanje iz člana 220. stav 1. KZ RS, krivično delo neovlašćeno nabavljanje, držanje i nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 3. Zakona o oružju i municiji i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) meseci, i presuda Okružnog suda u Čačku Kž. 120/03 od 21.5.2003. godine kojom je AA osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS u vezi sa članom 22. KZ SRJ, te pošto su mu uzete kao utvrđene kazne po presudama Okružnog suda u Kragujevcu, K. 41/99 od 22.2.2000. godine, Kv. 9/02 od 20.2.2002. godine, K. 96/01 od 18.9.2002. godine i Okružnog suda u Čačku Kž. 120/03 od 21.5.2003. godine, osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina u koju mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru, kao i vreme provedeno na izdržavanju kazne zatvora po navedenim presudama.

Istovremeno je u stavu II navedene presude odbijen kao neosnovan zahtev osuđenog za spajanje kazne izrečene pravosnažnom presudom Okružnog suda u Kragujevcu, Kv. 147/93 od 6.9.1993. godine, kojom su preinačene u pogledu odluke o kazni pravosnažne presude Opštinskog suda u Kragujevcu K. 31/92 od 18.9.1992. godine i Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 19/93 od 25.2.1993. godine i on osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 14 (četрнаest) godina i 7 (sedam) meseci.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 249/04 od 17. februara 2005. godine žalbu je izjavio osuđeni AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona iz čijeg obrazloženja proizlazi predlog da Vrhovni sud isto ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili istu preinači u smislu žalbenih navoda.

Republički javni tužilac Srbije u svom pismenom podnesku Ktž. 835/05 od 11.5.2005. godine, predložio je da

Vrhovni sud žalbu osuđenog odbije kao neosnovanu, a pobijanu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi i mišljenja RJT Srbije, našao sledeće:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud u smislu člana 380. stav 1. tač. 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

U svojoj žalbi osuđeni je naveo da je pobijanom presudom u stavu I izvršeno nezakonito spajanje kazni jer nisu primenjene odredbe o sticaju i shodno tome mu izrečena odgovarajuća kazna zatvora, dok je u stavu 2. pobijane presude po mišljenju osuđenog sud pogrešio što nije izvršio i spajanje kazne izrečene pravosnažnom presudom Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 147/93 od 6.9.1993. godine.

Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana, jer je prvostepeni sud pravilno primenio odredbe člana 48. OKZ i člana 401. stav 1. tačka 1. ZKP, kada je osuđenom uzeo kao utvrđene izrečene kazne zatvora po napred navedenim ranijim pravosnažnim presudama i izrekao mu jedinstvenu kaznu zatvora za sva krivična dela primenom odredbe člana 48. OKZ, i pri tome u jedinstvenu kaznu zatvora uračunao vreme provedeno u pritvoru po odgovarajućim presudama kao i vreme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

Pri tome je prvostepeni sud uzeo u obzir i cenio sve okolnosti od kojih u smislu člana 41. OKZ zavisi vrsta i visina kazne, a koje su cenjene u označenim pravosnažnim presudama koje su preinačene, te je imao u vidu i težinu učinjenih krivičnih dela i društvenu opasnost osuđenog kao izvršioca istih, pa se izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina i po oceni Vrhovnog suda pokazuje kao nužna mera za ostvarenje svrhe kažnjavanja predviđene članom 33. OKZ.

Budući da se žalbom osuđenog ne navode neke nove olakšavajuće okolnosti koje bi pravilnost prvostepene presude u navedenom delu dovodile u sumnju, to je Vrhovni sud žalbu osuđenog u tom delu ocenio kao neosnovanu.

Takođe Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud u stavu 2. izreke presude odbio kao neosnovan zahtev osuđenog za spajanje kazne izrečene pravosnažnom presudom Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 147/93 od 6.9.2003. godine. O tome je na strani 4. stav 3. obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud dao odgovarajuće i pravilne razloge koji se sastoje u tome da je osuđeni po navedenoj spornoj presudi kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina i 7 (sedam) meseci, izdržao, i to u vremenskom periodu od 7.12.1991. godine, do 21.3.1997. godine, a kako je ostala krivična dela po kasnije izrečenim presudama izvršio nakon isteka te kazne zatvora, to je prvostepeni sud osnovano zaključio da nisu ispunjeni zakonski uslovi propisani u članu 49. OKZ za spajanje kazne izrečene po toj presudi Okružnog suda u Kragujevcu Kv. 147/93 sa onim kaznama koje su izrečene po pravosnažnim presudama navedenim u stavu I izreke pobijane presude. Ovakav zaključak prvostepenog suda nije doveden u sumnju žalbom osuđenog pa je i u tom delu ista neosnovana.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća

Biljana Milosavljević, s.r. sudija,

Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

zž